

STATSMINISTERIET

Dato: 15. maj 2006

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål 7 stillet af Lone Dybkjær (RV), Kirsten Brosbøl (S), Anne Grethe Holmsgaard (SF) og Maibritt Berlau (EL) m.fl.

Spørgsmål:

Statsministeren bedes redegøre for, om der vil være væsentlige problemer forbundet med at overføre ansvaret for lov om ligeløn, lov om ligebehandling og lov om ligestilling vedrørende erhvervstilknyttede sikringsordninger til ministeren for ligestilling.

Svar:

Det, der har været styrende for ligestillingslovenes placering, er, at de hænger sammen med ministeriets øvrige opgaver.

Lov om ligeløn og lov om ligebehandling henhører i dag under Beskæftigelsesministeriet, mens lov om ligestilling vedrørende erhvervstilknyttede sikringsordninger henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriet. Denne placering er den mest hensigtsmæssige af en række årsager.

For ligelønsloven og ligebehandlingsloven gælder, at disse love lige siden gennemførelsen af ligelønsdirektivet i 1976 og ligebehandlingsdirektivet i 1978 har været Arbejdsministeriets/Beskæftigelsesministeriets ansvarsområde, fordi begge love er ansættelsesretlige love, der regulerer forholdene mellem arbejdsgivere og lønmodtagere.

Derudover indgår de to love som en del af lovgivningen mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Forskelsbehandlingsloven er også Beskæftigelsesministeriets ansvarsområde. Det vil - også i en EU-sammenhæng - virke uheldigt ressortmæssigt at skille kriteriet køn ud fra andre kriterier.

Beskæftigelsesministeriet har et nært samarbejde med arbejdsmarkedets parter om ligelønsloven og ligebehandlingsloven, ikke mindst i forbindelse med gennemførelsen af de underliggende direktiver om ligeløn og ligebehandling. Den danske lovgivning på dette område har en særlig karakter, idet den træder tilbage for kollektive overenskomster, som lever op til enten det bagvedliggende EU-direktiv eller lovens standarder. Der er således en tæt forbindelse mellem den lovgivningsmæssige og den kollektive arbejdsretlige regulering.

En overflytning af ligelønsloven og ligebehandlingsloven ville i øvrigt medføre en del dobbeltarbejde, fordi de ansættelsesretlige aspekter stadig må følge den generelle ansættelsesretlige regulering fx i funktionærloven og loven om ansættelsesbeviser.

For lov om ligestilling vedrørende erhvervstilknyttede sikringsordninger gælder for det første, at administrationen af loven mv. kræver indsigt i forsikringstekniske forhold fordi den vedrører pensions – og forsikringsordninger og deres beregning af præmier og ydelser. Økonomi- og Erhvervsministeriet har i dag det overordnede ansvar for reguleringen af og tilsynet med den finansielle sektor.

For det andet er lovens krav alene et af flere krav, der lovgivningsmæssigt stilles til pensionsinstitutternes grundlag for beregning af præmier og ydelser. Der stilles således også krav om, at beregningsgrundlaget skal være betryggende og rimeligt for forsikringstagerne. Det samlede beregningsgrundlag skal anmeldes til Finanstilsynet, som påser, at beregningerne lever op til de forskellige lovkrav. Det er væsentligt, at de forskellige krav til beregningsgrundlaget ses som et hele, da de er krav til et og samme grundlag.

Det synes ligeledes hensigtsmæssigt, at tilsynet med beregningsgrundlaget ligger samme sted, så institutterne ikke skal anmelde grundlaget til flere myndigheder, og så tilsynet kan blive varetaget så effektivt som muligt.